

ΝΟΜΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ «ΔΩΡΕΑΝ» ΔΙΑΝΟΜΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ: ΤΟ ΧΑΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ

Του Δημήτρη Μάρδα
Αν. καθηγητή Τμήματος Οικονομικών Επιστημών ΑΠΘ

Ο νέος Νόμος-πλαίσιο για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΕΙ) εφαρμόζεται σταδιακά μετ' εμποδίων. Ήρθε η ώρα της εφαρμογής του στο χώρο της ελεύθερης διανομής των συγγραμμάτων.

Με τον παλαιότερο Νόμο ο διδάσκων μπορούσε να διανείμει το πολύ δύο συγγράμματα ανά μάθημα ένα κύριο και ένα βοήθημα. Με το νέο, σύμφωνα με την διατύπωση του δίνεται στο σχετικό Προεδρικό Διάταγμα (Άρθρο 7 του Π.Δ.226) κάθε διδάσκων μπορεί να διανείμει...όσα επιθυμεί χωρίς το παραμικρό όριο σελίδων!. Δε γνωρίζουμε τι είχε στο μυαλό της η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, αυτό όμως που προκύπτει από το Π.Δ είναι το αντίθετο από αυτό που επεδίωκε δηλαδή την εξοικονόμηση πόρων. Προφανώς το εν λόγω άρθρο γράφθηκε με τη συνήθη προχειρότητα.

Προβλέπεται μια γραφειοκρατικότατη διαδικασία διανομής, κατά την οποία οι φοιτητές κατ' αρχάς οφείλουν να επιλέξουν ένα από τα συγγράμματα που προτείνονται από το διδάσκοντα. Ακολούθως οφείλουν να δηλώσουν την επιλογή τους στη Γραμματεία του Τμήματος τους και τέλος η Γραμματεία πρέπει να στείλει στους εκδοτικούς οίκους τους ονομαστικούς καταλόγους των φοιτητών, που επέλεξαν το όποιο μάθημα.

Κάθε εκδοτικός οίκος (π.χ. των Αθηνών) αφού συγκεντρώσει τις εν λόγω (εκατοντάδες) λίστες από όλες τις Γραμματείες των Τμημάτων όλης της χώρας ακολούθως θα αποστείλει αυτές τις λίστες, μαζί με τα βιβλία (αν έχει τον απαιτούμενο αριθμό βέβαια έτοιμο), στα συνεργαζόμενα βιβλιοπωλεία που έχει σε όλη τη χώρα. Και όλα αυτά μέσα σε δύο μήνες!

Ερχόμαστε στα θέματα ουσίας: Οι φοιτητές λοιπόν καλούνται να επιλέξουν, πριν την έναρξη του μαθήματος, το εγχειρίδιο της επιλογής τους. Πρώτο πρόβλημα: συχνά ο φοιτητής δεν κατανοεί τον τίτλο του μαθήματος πριν την έναρξη της διδασκαλίας του. Οπότε με τι κριτήρια θα επιλέξει το όποιο εγχειρίδιο; Ουδείς γνωρίζει. Δεύτερο πρόβλημα: σε ορισμένες περιπτώσεις η δωρεάν διανομή του βιβλίων παύει να υφίσταται (Άρθρο 10 του Π.Δ). Αυτό έχει προκαλέσει την εύλογη αγανάκτηση των φοιτητών χωρίς να προκαλεί αξιόλογες οικονομίες.

Ο νέος τρόπος διανομής βιβλίων δεν αλλάζει την υφιστάμενη πρακτική, απλά εισάγει μια μοναδική σε έκταση γραφειοκρατία χωρίς να οδηγείται είτε σε οικονομίες είτε σε σύγχρονα βιβλία. Εκλείπουν από το νέο Νόμο-πλαίσιο όλες εκείνες οι διατάξεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη βελτίωση του νέου συστήματος διδασκαλίας-εξετάσεων. Έτσι αν ένας διδάσκων θέλει να διανείμει βιβλία 3000 ή 4000 σελίδων ανά εξαμηνιαίο μάθημα, μπορεί να το κάνει. Αν επίσης θέλει αν διανείμει σύγγραμμα που γράφθηκε το ... 1950 χωρίς να ανανεωθεί η ύλη του έως σήμερα, πάλι μπορεί να το κάνει! Αν τέλος θέλει να κατευθύνει τους φοιτητές προς ένα συγκεκριμένο σύγγραμμα, όπως παλαιότερα, επίσης μπορεί να το κάνει.